

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 267/03-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., S., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Poprade v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 674/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2003 doručená sťažnosť M. M., S., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom v Poprade (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 674/96.

Sťažovateľ sa domáha len priznania primeraného finančného zadosťučinenia v bližšie neurčenej výške.

Porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom skutkovom stave.

Sťažovateľ podal okresnému súdu 27. júna 1996 návrh na vydanie platobného rozkazu proti P. V., Bauhandstav, s. r. o., Poprad, Wolkerova 43 (ďalej len „odporca“). Platobný rozkaz bol vydaný, ale bol proti nemu podaný odpor. Vo veci konalo postupne niekoľko sudcov. Sťažovateľ bol v konaní úspešný a rozsudok nadobudol podľa jeho vlastného tvrdenia právoplatnosť 24. júla 2002. Počas trvania súdneho sporu však odporca úmyselne znížil hodnotu svojho majetku a ani exekúciou vec zatiaľ „nebola vysporiadaná“.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má všeobecné a osobitné náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či má na jej prerokovanie právomoc, či nie je neprípustná, zjavne neopodstatnená, podaná oneskorene alebo niekým zjavne neoprávneným.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádzajú účastníci konania. K nastoleniu právnej istoty spravidla dochádza právoplatným rozhodnutím veci znamenajúcim skončenie konania (II. ÚS 26/95, I. ÚS 10/98, I. ÚS 89/99 a ďalšie).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní okresného súdu sp. zn. 10 Cb 674/96, ktoré podľa jeho tvrdenia právoplatne skončilo 24. júla 2002. Aj keď na toto konanie nadviazalo bližšie neurčené exekučné konanie, tak toto exekučné konanie predstavuje samostatné konanie a sťažovateľ nemá námietky voči jeho postupu. O sťažovateľových právach už teda bolo právoplatne rozhodnuté pred viac ako rokom. Preto je sťažnosť podaná oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2003